

บทนำ

เห็ด *Ganoderma lucidum* (Fr.) Karst. เป็นเห็ดที่มีสรรพคุณทางยาจัดเป็นเห็ดสมุนไพร มีชื่อท้องถิ่นเป็นภาษาต่างๆ มากมาย เช่น ภาษาจีนเรียกว่า Ling zhi ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า Reishi หรือ Mannentake ภาษาอังกฤษเรียกว่า Lacquered mushroom หรือ Holy mushroom ในภาษาไทยมีชื่อเรียกหลายแบบ เช่น เห็ดหลินจือ เห็ดอมตะ เห็ดจั๊วัง เมื่อปี 2531 ได้พบเห็ดชนิดนี้ขึ้นที่โคคนต้นหางนกยูงฟรั่ง (*Delonix regia*) ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สุพรรณบุรี ศิริรัตน์ แห่งหน่วยปฏิบัติการวิจัยเห็ด ภาควิชาพอกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้นำชื่อว่า "เห็ดหนีนี" เพื่อเป็นเครื่องสื่อถ้อยคำลับกับความเชื่อถือสรรพคุณทางยาของชาวจีนโบราณ

การจัดจำแนกหมวดหมู่ของเห็ดหนีนี (*G. lucidum*)

(Alexopoulos and Mims, 1976) เป็นดังนี้ คือ

Kingdom	Mycetea
Division	Amastigomycota
Subdivision	Basidiomycotina
Class	Basidiomycetes
Subclass	Holobasidiomycetidae
Series	Hymenomycetes
order	Aphyllophorales
Family	Polyporaceae

Genus

Ganoderma

Species

Ganoderma lucidum

เห็ดหนึ่งปีที่พบในธรรมชาติสามารถเจริญเติบโตได้ทั้งในเขตอุ่นและเขตหนาว

เช่น ประเทศไทยเมริกาเหนือ ยุโรป จีน อินเดีย เกาหลี ฯลฯ (Adaskaveg and Gilbertson, 1986) ส่วนในประเทศไทยเห็ดหนึ่งปีขึ้นอยู่กับต้นไม้บางชนิด เช่น คูน หมากเขียว มะผ่า กำมุ หางนกยูงฟรัง ยางนา และยางพารา ออกเหต้มักขึ้นกับต้นไม้ที่ตายแล้ว หรืออาจเป็นพาราสิตของรากพืชก็ได้ (องค์ จันทร์ศรีกุล และคณะ, 2528) การแพร่กระจาย พบริ่มหาดใหญ่ของประเทศไทย เช่น อุทัยธานี แห่งชาติเชาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาเขียว จังหวัดขอนแก่น-ชัยภูมิ (บริษัท กลินเกอร์, 2530) และ กรุงเทพมหานคร (สุทธอรรถ ตรีรัตน์, 2531) ฯลฯ

เส้นใยของเห็ดหนึ่งปีแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่หนึ่งเรียกว่า primary mycelium ซึ่งเป็นเส้นใยที่งอกออกมาจาก basidiospore มีโครโนซอมเป็น haploid (n) จึงเรียกว่า homokaryotic mycelium ภายในแผ่นเส้นใยมีปรัตพลasm มีแผ่นกัน เป็นส่วนๆ แตกกิ่งสาขาออกไปได้มากในเส้นใยระยะนี้ไม่มี clamp connection เมื่อเส้นใยระยะที่หนึ่งมาเชื่อมต่อกันและใช้ปรัตพลasmของห้องสองฝ่ายร่วมเข้าด้วยกัน ทำให้ นิวเคลียสทั้ง 2 อัมมารวมอยู่ในเซลล์เดียวกัน (dikaryotic mycelium) จากนั้นมีการพัฒนาไปเป็นเส้นใยระยะที่สองเรียกว่า secondary mycelium เมื่อเกิดขึ้นใหม่จะมี ลักษณะคล้ายกับเส้นใยระยะที่หนึ่งแต่สามารถตรวจพบ clamp connection ได้ในบางบริเวณ เส้นใยระยะที่สองนี้เมื่ออายุมากขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลง คือพันธะเซลล์อาจหนาขึ้น ภายในเส้นใยกว้าง ไม่มีปรัตพลasm อาจตรวจพบ granular และจะสังเกตพบ clamp connection น้อยลงหรือมีพันธะเซลล์หนา ภายในเส้นใยแคบ มีลักษณะเป็นเส้น (fiber) (Sarkar, 1959) เส้นใยระยะนี้เมื่อได้รับสภาวะที่เหมาะสมจะรวมตัวกันเป็นตุ่มเห็ด (primordia) ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มของเส้นใยที่ยึดกันแน่นมีลักษณะ จากนั้นจะเจริญขึ้นเป็น

ดอกเห็ดซึ่งมีลักษณะรูปร่างคล้ายพัดซึ่งอาจมีก้านดอกรหรือไม่มีก้านเด้อ โดยปกติก้านดอกรจะอยู่ตรงกลางหรือด้านข้างของดอกเห็ด ดอกเห็ดอาจเป็นดอกเดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม ผิวด้านบนของดอกเห็ดมักมีสีน้ำตาลแดงหรือสีเขียวเหลือง อย่างไรก็ตามบางครั้งสีอาจแตกต่างกันออกไปได้ตั้งแต่สีน้ำตาล จนถึงม่วงและดำ ผิวเป็นเงาเนื้อนิ่มเคลือบด้วยแลกเกอร์ ผิวด้านล่างของดอกเห็ดมีสีขาวเหลืองอ่อน หรือครีม ไม่มีครีบให้ดอก แต่จะมีรูเล็กๆจำนวนมาก (polypore) เป็นที่เกิดของสปอร์ เมื่อดอกเห็ดเจริญเติบโตเต็มที่สปอร์ที่สร้างและเจริญเต็มที่จะถูกปล่อยออกมากจากรูให้ดอกเห็ด ลักษณะสปอร์มีรูปร่างมีรูปร่างรี ปลายด้านหนึ่งจะคั้มน ปลายอีกด้านหนึ่งตัด ผนังมี 2 ชั้นผนังชั้นนอกเรียบและมีรอยบุบ เป็นแฉ่งตื้นๆ ผนังชั้นในเยื่องคล้ายหนามไปแตะผนังชั้นนอก (ภาพที่ 1)

รูปที่ 1 ดอกเห็ดหนึ่งปีที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และลักษณะของสปอร์

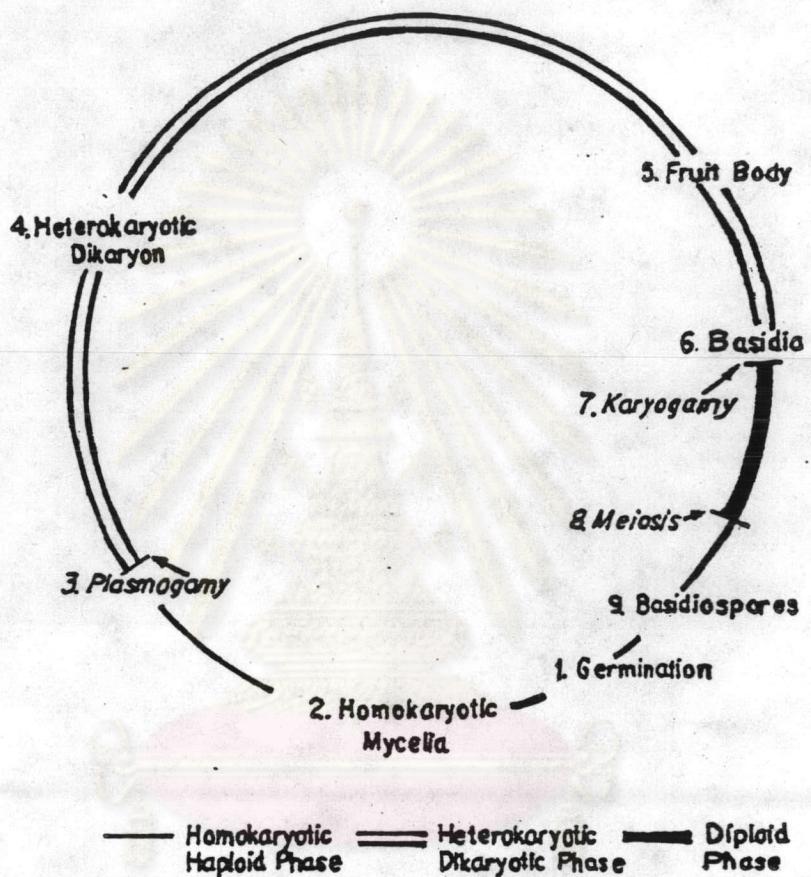
(หน่วยปฏิบัติการวิจัยเห็ด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

วงชีพของเห็ดหนึ่งปีเป็นแบบ heterothallic และ tetrapolar

(Chang and Chen, 1986) (รูปที่ 2) และสำหรับเห็ดหนึ่งปี สากพันธุ์ MU220 ก็ได้มี

รายงานเช่นกันว่าเป็นแบบ tetrapolar (Triratana and Chaiprasert, 1991)

เช่นเดียวกัน

รูปที่ 2 วงชีพของเห็ดใน class Basidiomycetes (Chang and Hayes, 1976)

บริษัท กลินิกส์ (2530) เริ่มทำการคึกคักเพาะเลี้ยงเห็ดหนึ่งปีที่บ้านประเทศไทยในถุงขี้เลือยไม้เนื้อค่อนข้างแข็ง เช่น น้ำย่างพาราและน้ำย่างนา ใช้เวลาในการเพาะเลี้ยงสั้นๆ 18-20 วัน สุทธพรพรรณ ตรีรัตน์ (2531) แยกเนื้อเยื่อเห็ดหนึ่งปีที่บ้านจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเลี้ยงเชื้อเห็ดในถุงขี้เลือยไม้ย่างพารา ผสมรำขิง และตีเกลือ บ่มถุงที่อุณหภูมิธรรมชาติ เมื่อสั้นๆ จะเจริญเติบโตเต็มถุงและรอให้ก้อนเชื้อสมบูรณ์ จึงให้ความชื้น เส้นใยเห็ดจะเริ่มสร้างก้านดอกเห็ดภายในเวลา 7-10 วัน เมื่อดอกเห็ด

พัฒนาเติมที่สามารถสร้างสปอร์ได้ การเพาะเลี้ยงเส้นใยเห็ดหนึ่นเป็นอาหารเหลว

Tseng et al. (1984) เลี้ยงเส้นใยเห็ดหนึ่นเป็นอาหารเหลวนาน 14 วัน พบว่า อาหาร

เหลวที่เติม malt extract 10% ในอัตราการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ดดีที่สุด และได้

เสนอว่าการเลี้ยงบนอาหารเหลว potato dextrose เพราะว่าราคาถูกและให้อัตราการ

เจริญเติบโตที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังจากวันที่ 14 ไปแล้ว นอกจากนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์

สารอาหารที่พบในเส้นใยเห็ดที่เลี้ยงบนอาหารเหลว potato dextrose ในระยะเวลา 14

วัน พบว่าประกอบไปด้วย คาร์บูไไฮเดรต 75% ไขมัน 4.6% โปรตีน (soluble protein)

8.3% และเก้า 3.62%

สุทธิพรรณ ตรีรัตน์ (2531) ได้รวบรวมเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับสารออกฤทธิ์ที่มี

ส่วนสำคัญและตรวจสอบว่าสารออกฤทธิ์ตั้งกล่าวมีในเห็ดหนึ่นเป็นจำนวนมากหลายชนิด ซึ่งพอสรุปได้

โดยสังเขป เช่น Cholestan(steroid), Ergosterol(steroid)(Kac et al., 1986),

Ganoderan(carbohydrate)(Tomoda et al., 1986), Ganoderic acid

(triterpene)(Morigiwa et al., 1986), Lucidic acid(triterpene)

(Kikuchi et al., 1986) และ *G. lucidum* polysaccharide(carbohydrate)

(Mizuno et al., 1986) ฯลฯ คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์จากเห็ดหนึ่นเป็นแรงของการรักษา

และป้องกันโรคมีจำนวนมากหลายชนิดอาทิเช่น Kubo et al. (1983) ทดลองให้สารสกัดจาก

ดอกเห็ดปริมาณ 500 มก./กก. ให้กับหนูที่มีอาการ disseminate intravascular

coagulation(DIC) เนื่องจาก endotoxin พบว่าป้องกันการลดลงของ blood platelet

และ fibrin ได้ และยังป้องกันการตีบตันของเส้นโลหิตดำในไตของหนูที่แสดงอาการ

hyperlipemic Hikino et al. (1985) พบว่าสารประกอบ glucan คือ ganoderan

A,B ที่สกัดแยกได้จากดอกเห็ดสามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดของหนูได้ Kohda et al. (1985)

พบว่าสารประกอบ triterpene คือ ganoderic acid C,D จากดอกเห็ดยังมีการหลั่ง

ของ histamine ได้ Nogami et al. (1986) ทดลองให้สารสกัดจากดอกเห็ดเพื่อยับยั่ง

การที่หนูหลั่ง histamine จาก peritoneal mast cell เนื่องจากการกระตุ้นด้วยไข่ขาว

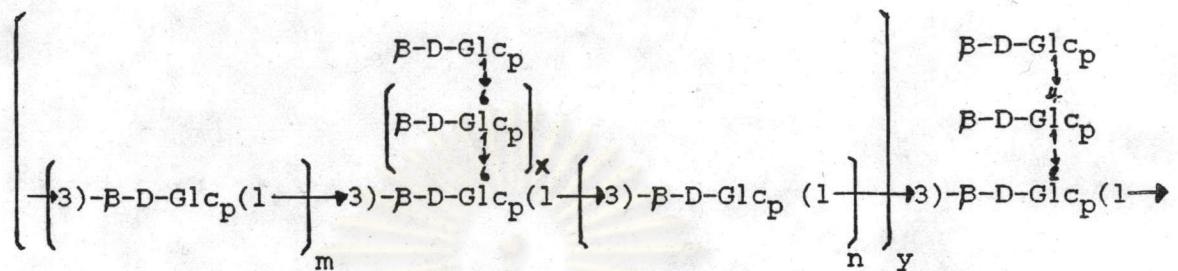

นอกจากนี้ยังบันยั่งโรคหอบหืด โรคพิวานังของหนูพุ (guinea pig) และบันยั่งการขับปัสสาวะในคน รีบและเลือดของหนูที่เป็นโรคไตอักเสบ Kanmatsuse et al. (1985) สารสกัดจากตอกาเห็ดหนึ่งมีแล้วผลเป็นยาเม็ดทดลองกับคนใช้ที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงในปริมาณ 1 มก./kg. น้ำหนักตัวหนู ให้ยาทุกวันเป็นเวลา 6 เดือน พบว่าความดันลดลง และปริมาณ cholesterol ลดลงด้วย โดยไม่มีผลข้างเคียงแต่อย่างไร

ปัจจุบันมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับคุณสมบัติของสารสกัดจากเห็ดหนึ่งที่ออกฤทธิ์ต่อต้านมะเร็งก้อนอย่างแพร่หลาย พบว่าสารสกัดจากส่วนต่างๆ ของเห็ด เช่น ตอกาเห็ดเส้นใหญ่ รวมทั้งจากอาหารเหลวที่ใช้เลี้ยงเส้นใหญ่สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งชนิด sarcoma-180 ในหนูได้ด้วยเบอร์เซนต์ที่ค่อนข้างสูง Lee et al. (1984) ทดลองให้สารสกัดจากเส้นใหญ่เห็ด 2 กรัม/kg. น้ำหนักตัว ทุกวันเป็นเวลา 27 วัน สามารถทำให้ก้อนมะเร็งชนิด sarcoma-180 ในหนูโตช้าลงประมาณ 50% Miyazaki and Nishijima (1981) แยกสารประกอบบินิลแซกคาโรไซด์จากตอกาเห็ดแล้วทำการวิเคราะห์พบว่ามีส่วนประกอบของ glucose, xylose และ arabinose ในอัตราส่วน 18.8:1.5:1 น้ำหนักนิวเคลียล 40,000 สามารถยับยั้งการเจริญของเซลล์มะเร็งชนิด sarcoma-180 ในหนูได้สูงถึง 95.6-98.5% โดยให้ความเข้มข้น 20 มล./kg. น้ำหนักตัว ทุกวันเป็นเวลา 10 วัน Mizuno et al. (1984) พบว่าสารยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งนี้คือ glucan, glucanfucogalactan, manofucogalactan, acidic glucan และ glucan ที่ผลการยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งได้ดีที่สุด Sone et al. (1985) พบว่าสารประกอบ (1 $\rightarrow$ 3) β -D glucan (รูปที่ 3) ที่แยกได้จากตอกาเห็ด และอาหารเลี้ยงเส้นใหญ่ให้ผลการยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งชนิด sarcoma-180 ได้สูงสุดถึง 96% และ 91% ตามลำดับ

สำหรับการศึกษาความเป็นพิษของสารสกัดจากเห็ดหนึ่งมีได้ผู้สนใจศึกษากันอยู่บ้าง เช่น Kim et al. (1986) ทดลองป้อนสารสกัดจากตอกาเห็ดให้หนูในปริมาณ 5,000 มก./kg. น้ำหนักตัว ทุกวันเป็นเวลา 20 วัน ไม่พบความผิดปกติในตัวหนู และเมื่อทำการวัดค่าความเป็นกรด-

ของสารสกัดดังกล่าวโดยการวัดสารละลายน้ำของสารสกัดจากเห็ดนี้เป็นเท่านั้น เมื่อวัดประสิทธิภาพ
ความเป็นพิษพบว่ามีค่า LD₅₀ สูงกว่า 5,000 mg./kg.

Glc_p = Glucose

m, n, x, y = polymer

รูปที่ 3 โครงสร้างสารประกอบ glucan ที่พบในเห็ดหมีนี (Sone et al., 1985)

จะเริ่มเป็นโรคที่เป็นของสาเหตุการตายที่สำคัญของประชากรในเกือบทุกประเทศ
รวมทั้งประเทศไทย จากรสติของกระทรวงสาธารณสุขในปี 2530 ปรากฏว่าโรคมะเร็งเป็น[†]
สาเหตุการตายของประชากรไทยสูงเป็นอันดับที่ 2 รองจากโรคหัวใจ โดยมีอัตราการตาย
31.5 คนต่อประชากรแสนคน (ตารางที่ 1) และจากรสติโรคมะเร็งของสภานัมมะเร็งแห่ง[‡]
ชาติ ปรากฏว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 อัตราการเกิดโรคมะเร็งของประชากรในประเทศไทยสูง[§]
ขึ้นทุกปีจนถึงปัจจุบันสำหรับเพศชายและ女性เป็นมะเร็งชนิดที่พบบ่อยที่สุด รองลงมาได้แก่
มะเร็งปอด และมะเร็งของช่องปาก ส่วนในเพศหญิงจะพบมะเร็งปากมดลูกบ่อยที่สุด รองลง
ไปคือมะเร็งเต้านม มะเร็งช่องปาก และมะเร็งตับ ตามลำดับ (ตารางที่ 2) จากข้อมูล
ดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามะเร็งปากมดลูกเป็นมะเร็งที่ควรได้รับการศึกษาวิจัยกิ่งสาเหตุและวิธี
การรักษาอย่างมาก

ตารางที่ 1 จำนวนการตายของประชากรไทยด้วยสาเหตุที่สำคัญ และอัตรา (ต่อประชากร
แสนคน) พ.ศ. 2530(กองสถิติสาธารณสุข, 2530)

สาเหตุการตาย	จำนวน	อัตราการตาย (ต่อประชากรแสนคน)
โรคหัวใจ	22,897	42.7
โรคมะเร็งทุกชนิด	16,905	31.5
อุบัติเหตุและการเป็นพิษ	14,009	26.1
วัณโรคทุกชนิด	5,471	10.2
ปอดอักเสบ	4,577	6.7
โรคท้องร่วง	2,295	4.3
ไข้มาลาเรีย	1,635	3.1
โรคกระเพาะอาหารและดูดอดิ้น	1,328	2.5
ความไม่พร่องทางนิยานาการ	360	0.7
โรคแทรกในการตั้งครรภ์ การคลอด และระยะอยู่ไฟ	329	0.6
โรคอื่นๆ	164,162	306.2
รวม	232,168	434.6

ตารางที่ 2 Common sites of cancer in 1981-1982

(พิสิษฐ์ พันธุ์มจินดา, 2532)

Male			Female		
Site	No.	%	Site	No.	%
liver	2,249	15.6	Cervix	2,317	13.9
Lung	1,980	13.7	Breast	2,019	12.1
Oral cavity (not include pharynx)	1,153	8.0	Oral cavity (not include pharynx)	1,073	6.4
Colon & Rectum	933	6.5	Liver	1,013	6.1
Stomach	723	5.0	Ovary	792	4.8
Skin	679	4.7	Lung	727	4.4
Larynx	602	4.2	Colon & Rectum	719	4.3
Esophagus	596	4.1	Skin	585	3.5
Nasopharynx	563	3.9	Thyroid	583	3.5
Penis	496	3.4	Uterus	504	3.0

สมุดฐานและสาเหตุการเกิดของโรคมะเร็งปากมดลูก (อิตกี ชนน์ตรี, 2531)

ยังไม่ทราบแน่นอน แต่พบว่ามีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายอย่าง อาทิ เช่น

1. การทำขลิบปลายน้ำวัวสีบันธุ์ของผู้ชาย (circumcision) พบว่าในประเทศเชิงพลาเรียมีการลิบปลายน้ำวัวสีบันธุ์ เช่น ฝรั่ง หรือ ประเทศที่มีศาสนามุสลิม การเกิดมะเร็งปากมดลูกมีเพียงหนึ่งในแปดของพวกที่ไม่ได้ขลิบ ทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับชี้เปียก (smegma) ของปลายองคชาติ ซึ่งอาจจะเป็นสารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคมะเร็ง

2. พฤติกรรมทางด้านการร่วมเพศ ก็ว่ามีความสำคัญ เนื่องจากพบว่ามะเร็งปากมดลูกจะพบได้บ่อยในผู้หญิงที่มีบุตรมากเมื่อเทียบกับหญิงชิงไม่มีบุตร หรือหญิงบริสุทธิ์ ในแม่ชีผู้ร่วมเพศจะไม่พบมะเร็งชนิดนี้เลย นอกจากนี้ในผู้หญิงสูงอายุหรือผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากหน้าหลายตา พบว่ามีโอกาสเป็นมะเร็งปากมดลูกสูง ซึ่งเชื่อว่าจะมีการเกี่ยวข้องกับการอักเสบและการบาดเจ็บ (trauma)

3. การอักเสบหรือติดโรคไวรัส เช่น Herpes virus type II (HVS II), Papillomavirus, Cytomegalovirus, Chlamydia trachomatis, และพยาธิ Trichomonas vaginalis จากการศึกษาในระยะหลังนี้ เชื่อว่าการเกิดมะเร็งปากมดลูกอาจเกี่ยวข้องกับเชื้อโรคที่ติดจากเพศสัมพันธ์

4. เกี่ยวข้องกับยาที่ทำให้เกิดการฟ่อตัวของระบบภูมิคุ้มกัน (Immunosuppression)
หรือเกี่ยวข้องกับการกินยาคมกานิด

ลักษณะโดยทั่วไปอัตราการเกิดมะเร็งปากมดลูกจะสูงมากในผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 22-45 ปี และเบอร์เซนต์ของการเกิดโรคจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ ในผู้หญิงอายุระหว่าง 20-30 ปี แล้วจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนถึงอายุ 50 ปี หลังจากนั้นจะค่อยๆ ลดลงลักษณะของเซลล์มะเร็งส่วนใหญ่จะเป็นแบบ Squamous cell carcinoma (epidermoid carcinoma) เป็นเซลล์มะเร็งที่พบได้บ่อยที่สุด ประมาณ 80% เบอร์เซนต์ หรือมากกว่า และมักพบในคนที่มีอายุเกิน 40 ปี เนพาะอย่างขึ้นของพวกที่มีเพศสัมพันธ์หรือเคยตั้งครรภ์มาก่อนแล้ว

อีกแบบหนึ่งเป็นชนิด Adenocarcinoma (endocervical type) เป็นมะเร็งที่เกิดจากเนื้อเยื่อต่อมบริเวณภายในคอมลูก พบได้ประมาณ 5-10 เปอร์เซนต์ มะเร็งชนิดนี้ไม่เกี่ยวข้องกับ เพคสัมพันธ์ หรือ โรคติดต่อซึ่งเกิดจากการร่วมเพศ พบในผู้หญิงที่มีอายุน้อย เชื่อว่าเป็นผลเนื่องมาจากการคุณภาพเนื้อ

วิธีการทดสอบและวิเคราะห์สารออกฤทธิ์ในการลดการเจริญเติบโตของเซลล์ มะเร็ง กระทำได้หลายวิธี (วิภา จิรจัชริยาภูล, 2533) เช่น

1. ทดสอบความเป็นพิษต่อเซลล์ เซลล์มะเร็งที่นำมาทดสอบได้แก่ KB-cell (Naso pharynx carcinoma) HeLa cell(Cervical carcinoma) หรือ L-1210 cell (Mouse lymphoid leukemia) เหล่านี้เป็นต้น โดยวัดความสามารถในการยับยั้งเซลล์มะเร็งด้วยค่า ED₅₀ หรือ IC₅₀ (Effective dose หรือ Inhibitory concentration หมายถึงขนาดของสารที่ยับยั้งการเจริญของเซลล์ได้ 50%)

2. ทดสอบคุณสมบัติที่เป็น Antimutagen โดยคำนวณ % inhibition ของสารออกฤทธิ์ที่ทดสอบ ซึ่งสามารถยับยั้งการเกิด mutagenicity ของสาร mutagen เช่น Etyl methane sulfonate(EMS), 2-Amino-anthracene (2AN) และ Acetylamino fluorene (AFF) ต่อเชื้อ *Salmonella typhimurium*

3. การทดสอบในสัตว์ทดลอง

3.1 การทดสอบในหนูขาว (mice) ด้วยวิธีการคำนวณหาความสามารถในการยับยั้งการเจริญของเซลล์มะเร็งที่เจริญอยู่ในเจ้าเรือนคือหนูขาว ตัวอย่างเช่น การเจริญของเซลล์ Sarcoma-180 ในหนูที่สามารถถูกยับยั้งด้วยสารที่ทำการทดสอบ

3.2 การทดสอบในหนูไร้ขน (nude mice) การใช้หนูไร้ขนในการศึกษาเกี่ยวกับมะเร็งมีข้อดี คือ หนูไร้ขนเป็น athymic animal ซึ่งมีผลต่อระบบภูมิคุ้มกันของหนู พบว่า B-cell system ยังคงทำงานอยู่ แต่การทำงานของ T-cell system จะเสียไป จึงใช้ศึกษาการต่อต้านมะเร็งได้อย่างชัดเจน โดยไม่มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวหนูมาเกี่ยวข้อง สามารถนำเซลล์มะเร็งจากคนมาปลูกถ่ายในหนูไร้ขนได้ และเมื่อนำเข้าเนื้อมะเร็งมาตรวจ

ส่องทาง histopathology พบว่าลักษณะของเซลล์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเซลล์มะเร็งในคน และการเจริญของเซลล์มะเร็งที่ปลูกในหนูเรียกยังสามารถนำกลับมาเป็นล่าเหตุของเซลล์มะเร็งในคนด้วย (Giovanella et al., 1974)

เนื่องจากเห็ดหนึ่งมีเป็นเห็ดพื้นเมืองที่เจริญเติบโตได้ในแกะเอเชีย เช่น จีน อุปปุน และเกาหลี เป็นต้น (Quimio, 1986) ในประเทศไทยเห็ดชนิดนี้ได้สำรวจพบว่ามีการกระจายกันอย่างแพร่หลายทั่วทั้งประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นเห็ดพื้นเมืองที่ขึ้นง่าย จตุร์ว ปัจจุบันสามารถเพาะเลี้ยงได้ในถุงขี้เลือยและอาหารเหลวในสภาวะที่ติดตามและความคุณภาพผลิติตามที่ต้องการได้แน่นอน ดังนั้นการศึกษาคุณสมบัติการออกฤทธิ์ต่อต้านมะเร็งและสมบัติในการเป็นยา抗มะเร็งอีกด้วย ตลอดจนวิธีการเพาะเลี้ยงเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงจึงเป็นสิ่งที่ควรได้รับความสนใจอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาวิธีการผลิตเส้นใยเห็ดหนึ่งโดยการเลี้ยงบนอาหารเหลว และการผลิตออกฤทธิ์โดยการเพาะในถุงขี้เลือย
2. ศึกษาวิธีการสกัดแยกและทำให้สารออกฤทธิ์ต้านมะเร็งบริสุทธิ์บางส่วน
3. ศึกษาสมบัติการออกฤทธิ์ต้านมะเร็งของสารสกัดจากเส้นใยและดอกเห็ดหนึ่งมีชื่อวิทยาชีวภาพ (bioassay)